

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{4}$ an 5 cor., $\frac{1}{2}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{4}$ an 7 cor., $\frac{1}{2}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-ora 12 bani
a treia-ora 10 bani și timbru de 60 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Căminăriei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weiss Bernat și la loterie.

Măsura egală — la noi.

(m.) De câteva săptămâni compatrioții nostri maghiari ne omoară cu dragostea; voiesc să ne pacifice, cum a zis Polonyi, de oare-ce sîntem un popor plăcut, cum este părerea lui Kossuth și așa mai departe. Decât toate însă mai cu ponderositate, a răsunat vocea și promisiunile prim-ministrului Széll, care a declarat în dietă, că va fi drept și imparțial față de toți cetățenii patriei și la toți va măsura cu măsura egală.

Am știut din capul locului, că aceste sînt un fel de palavre, cuvinte, cari nu vor fi urmate de fapte. În adevăr, că nici n'a isprăvit bine prim-ministrul cu esoposul seu lăudăros în chestia naționalității și un eveniment, ce s'a petrecut înainte cu 10 zile, a și dat de minciună promisiunile ademenitoare.

E vorba de cazul comisarului guvernial Egan Ede. Cetitorii nostri știu, că Egan a fost trimis în calitate de comisar guvernial la Ruteni (în cercul Szolyva), ca să scoată pe acest popor din miserie și să-l îndrepte pe calea mîntuirii. Egan și cu ajutoarele sale cam în decurs de un an a făcut lucruri bune, după-cum spun zărilele maghiare, și pe lângă ajutorul dat Rutenilor scăpătați, a studiat și a căutat să afle cauza adevărată, din care a trebuit să izvorescă răul, ce s'a năpustit asupra acestui sorman popor. Egan a aflat-o și a mînturit-o! În adunarea comitetului pentru salvarea Rutenilor, ținută în 12 l. c. în Munkács, comisarul și-a spus într'un discurs părerile sale și a lăsat cuibul în cap arătând, că miseria Rutenilor au cauzat-o Jidani, cari venid din Galiția au năpădit satele rutene și prin rachi și usură au adus la sapă de lemn pe bietul țeran rutean.

În acest ținut, — a zis Egan, — unde pe lângă poporul rutean minorean trăiește un alt popor, agor la minte, care cunoaște mai bine legea decât advocatii, în acest ținut trebuie dispoziții speciale. Legea de usură nu se poate susține în forma ei actuală... Aici este luptă și unde luptă este, este și dușman. Acest dușman este massa uriașă de Jidani, imigrați din Galiția, cari cu mintea ageră și prin violente store și sug poporafiunea...

Eu stimez pe mulți din ei, — a zis mai departe Egan, — le apreciez răbdarea, le admir sirguința, concordia, dar mi-e frică de ei, nu mie, ci imi tem de ei patria. Căci în această țeară nu poți face un pas în natură, fără ca să nu fii silit a cumpăra dela Jidan și bietul țeran rutean trebuie să plătească Jidanului taxă de mijlocire de 2-3 fl. până și pentru un vițel...

În felul acesta a marcat Egan năpasta, ce a dat peste Ruteni. A știut el bine, că va fi acuzat de antisemitism și din cauza aceasta a dovedit cu date dela judecătoria, că la Rutenii Jidani sînt usurarii cei mai groaznici; a spus apoi — drept scuse — că el nu consideră pe Jidani veniți din Galiția, de Jidani veritabili, ci de urmași ai poporului Chazar, cari mai tîrziu s'au renegat, s'au făcut Jidani; a făcut apoi chiar compliment Jidanilor, cari se maghiarizează, etc.

Și cu toate acestea ce se întîmplă? În ziaristica maghiară se naște un viitor contra comisarului guvernial și se cere punerea lui în disponibilitate, ear în dietă interpelează în chestie deputatul Fest. Ministrul Darányi răspunde, zicînd că își va procura textul autentic al discursului, dar și până atunci guvernul respinge dela sine supoziția, că s'ar identifica cu curente de felul celui accentuat de Egan, ear oratorul următor Ugron Gábor zice între altele, că dacă declară lui Egan au vătămă pe cineva și au atacat cetățeni de ai patriei, trebuie ca un astfel de curs de idei să se stîrpească...

De părerea aceasta sîntem și noi. Negreșit, că nu e iertat nimănui, cu atât mai puțin unui oficial public, a vătămă și a ataca în onoare și în sentimente pe cetățenii patriei. Dar' se ni-se permite a întoarce foaia.

Noi încă sîntem cetățeni ai patriei, mai buni și mai vechi decît democrii din Galiția; așa știm, că noi dăm mai multă dare în bani și în sînge, decît acei venetici și pe nimenea nu îl ducem la sapă de lemn și cu toate acestea față de noi lucrurile stau altfel.

S'a întîmplat anul trecut, că un obraznic de procuror, în exercierea funcției sale a vătămă pe eroul nostru național Avram Iancu. L-a numit șef de bandiți și prin aceasta a atacat și vătămă greu sentimentul poporului român, sau se zice sentimentul și onoarea cetățenilor români. Această vătămă a fost mai grea, decît pretinsa vătămă a lui Egan, de oare-ce Egan a spus adevărul și l'a dovedit, procurorul Lázár a spus o minciună, pe care istoria l'o spulberă și astfel a calumniat pe un întreg popor și pe un erou național, care nu se poate apăra.

Și ce s'a făcut din pricina aceasta prin zărilele maghiare? S'au luat în apărare cetățenii vătămăți, ca în cazul cu Egan? Sau dl prim-ministru s'a văzut îndemnat a desavina pe procurorul Lázár, cum a făcut Darányi cu Egan? Și doară ni-se va da nouă vre-o satisfacție, prin punerea în disponibilitate a contelui Lázár, cum va păți Egan?

Nimic din toate aceste! Nimic, pentru-că se face deosebire între noi și Jidani, între cetățeni și cetățeni! Și tocmai aceasta arată că vătămă au cuvintele „înduleitoare” ale lui Széll. Casul de mai sus este o eclatanță dovadă, cum se aplică la noi — măsura egală!

Sibiu, 27 Februarie n.

În chestia autonomiei. Se telegrafizează dela Budapesta, că prim-ministrul Vaszary a convocat pe toți episcopii bisericii catolice la o conferință, care se va ține Sâmbătă în Budapesta, în chestia autonomiei catolice.

DELA CURTE. Monarhul a acordat ieri, Luni, audiențe generale în palatul regel din Buda. Plecare la M. Sale din Budapesta stabilită pe mâine, 28 Febr. Între cei primiți ieri în audiență, se afla și I. P. S. S. Metropolitul Meșianu.

Mărturisire. Guvernamentalul „Pesti Hirlap” e în contra modificării legii electorale și zice, că numai acela se vină cu propunere de modificare, în înțelesul micșorării censului, care are o soluție și un plan mai bun pentru asigurarea unității naționale. De cum e cel depeus în legea electorală. Pentru-că ori-cum se fie legea aceasta „un lucru e evident, că sistemul ei electoral a curățit parlamentul maghiar de apostoli federalismului național și a deschis drum larg pe seama progresului statului național”. Ei, vezi așa; spuneți-o franc că nu vreți deputați naționali în dietă!

„Tribuna” confiscată! Numărul 27 al ziarului nostru (resemblările trimise în Bucovina) a fost confiscat din partea „energice” procuraturii din Cernăuți din motivul, că în el se afla reproduc în întreg al articolului de fond din un număr al „Patriei”, căzut și el jertfă censurei prea minufioase, ce se exercită din partea procuraturii din Cernăuți față de acest valoros organ național al Bucovinenilor. „Tribuna” e veselă de deosebită atențiune ce i-se dă din partea atotputernicilor din Bucovina și declară, că în societatea „Patriei” confiscate, se simte foarte bine, pentru-că în bună societate se află.

CHESTIUNEA IANCU ȘI PRESA.

„Românii și Maghiarii!”

E clar și evident, că cel mai mare și mai bun serviciu în chestia națională ni-l fac Maghiarii înșiși, prin intoleranța lor, prin furia lor nebună, cu care se năpustesc asupra noastră totdeauna când începem să ne tânguim, că prea ne dor ranele ce ni-le fac.

Tema aceasta o tratează într'un frumos articol „România Jună” din București, scriind sub titlul „Românii și Maghiarii” următoarele:

„Insulta din nou adusă memoriei eroului, prin condamnarea celor trei țărani la Baia-de-Criș, și-a căpătat răsplată.

O furtună de indignare a cuprins din nou inimile românești și acum cu mic cu mare, copile plătînd, bătrani garboviti și colilie, tineri în care ferbe sîngele vitejiei — își ridică cu toții fruntea sus și speră într'o viață mai bună.

Să vie acum toate isbirile vrășmașilor, să vie persecuții, să vie moartea chiar, — memoria lui Iancu va fi legătura sfântă ce va uni pe Români din toate unghiurile spre un comun ideal!

Cum trebuie să mulțumim vrășmașilor nostri, și furiei lor nebune și secularii lor nechibzuințe și îngustimii lor sufletești în care nu încape decît minuscula idee de stat!

Cum trebuie să mulțumim lor, precum Măntuitorul mulțumia sbirilor ce-l loviau, căci cu aceasta, sfînta lui învățătură s'a înălțat și s'a răspândit învingătoare și măreț peste întreaga lume, în eternitate veacurilor!

Lovește deci Maghiari!

Eată pieptul nostru!

Din sîngele nevinovat se va încheia legătura sfântă ce va face din toată românimea un singur și mare suflet, în milioane de trupuri.

Necinstește și blastemă, căci ce vei blastemă se va ridica mai trufaș, mai strălucitor, gonindu-ți în suflet dărdăiala morței!

Dă-ți pe față apucăturile tale ce o mie de ani de conlocuire cu popoarele civilizate n'a putut să-ți-o șteargă.

Spune cinstit și pe șleau: Românul nu are drept în propria lui țeară!

Românul trăiește, fiindcă-l rabd eu.

Românul are credință, fiindcă i-o permit eu.

Românul are limbă, fiindcă i-o conced eu!

Atunci cel puțin Românul se va răsufla cu tine, dar' te va stima.

Dar' acum vii cu miera pe buze, vii cu vorbe de împăcare și totdeauna propriile tale fapte te palmuesc, îți pun pe frunte pece-tea perfidiei!

Vai de poporul care și-a perdut stima vrășmașilor sei. Pentru el ar pute scrie din nou ângerul Domnului sentenșor, că la ospetul lui Nabucodonosor: Mane, Techel, Fares!“

Pentru Horia.

După procesul pentru Iancu, avea să urmeze, cum se știe, procesul pentru Horia. Actul „punibil” se constituie din faptul, că portretul martirului Horia s'a împărțit ca supliment abonajului „Revistei Orăștiei”, iar a cărui apariție e sistată dela Anul-Nou. Procesul era să se pertracteze astăzi în fața judecătoriei cu jurați din Cluj; dar' după-cum ne spune o telegramă primită în momentul acesta, dela Cluj, pertractarea nu se va ține. E amintată până în mai. Cum se ne explicăm lucrul? Veni-au stăpînitorii nostri la sentimente mai bune și încep-au să înțeleagă, că nu e lucru nici oștinesc nici cumințe, să desgroi morții din morminte și să te pui să-i insulți și batjocorești, sau încep să se teamă că prea alămăiești cu nebuniile lor agitația ce tot mai tare se lăfăște printre straturile întregului popor român? Și într'un cas și într'altul, la activul nostru vine pusă o nouă rusine!

Chestiunea „rentelor” în senatul român.

Discuția asupra proiectului de lege despre regularea chestiei cu „rentele” bisericești Sf. Nicolae din Brașov, a decurs în senatul român astfel: După cetera raportului pe care l'am dat în numele de ieri, la cuvîntul domnului:

P. S. Aurelian. Să declară dela început nemulțumit de guvern, pentru-că nu a pus în raport mai multe lămuriri în partea politică a acestei chestiuni. Afară de nota marchisului Pallavicini, nu e nici un document, nici un act politic, zice oratorul. D-sa acuză pe ministrul de externe că nu lămură această espunere de motive; cere ca dl ministru de externe să espue senatului chestiunea politică a acestei afaceri.

D-sa e de părere, că în senat se va discuta chestiunea cu mai mare liniște, căci d-nii senatori sînt oameni bătrâni și nu se vor lăsa să fie conduși de aprinderea tineretii.

Oratorul repetă că dl Sturdza a fost acuzat de trădător în chestiunea națională, și e rău acest lucru, pentru-că trebuie să dovedim. Guvernul a avut destulă vreme să examineze toate dosarele și deci trebuie să dea lămuriri asupra tradărei lui Sturdza.

În treacăt, oratorul atinge chestiunea omogenității guvernului conservator și apoi examinează chestiunea rentei. Face istoricul donațiilor domnitorilor României făcute bisericii Sf. Nicolae din Brașov, și spune că nu e nici o subvenție pentru biserica Sf. Nicolae, ci o rentă Trece, apoi, la istoricul chestiunii pe care îl face pe larg.

Continuînd, oratorul face istoricul prezent al chestiunii și vorbește de resoluția ei, și de interpelarea din camera maghiară.

Trecînd la altă ordine de idei, întreabă pe dl ministru de externe, dacă a dat renta pentru școalele din Brașov de când e la guvern?

Dl I. Lahovari. N'am dat-o.

Dl P. S. Aurelian. De ce?

Dl Take Ionescu. Pentru-că n'a venit nimeni s'o ceară. Dacă venia o dam.

Dl Cornea. Dar' de ce nu întrebi, dl Aurelian, pe dl Sturdza de ce n'a dat-o?

Dl Aurelian continuă apoi cu considerații asupra chestiunii rentei.

Sfîrșește spunînd că rău a făcut dl Take Ionescu că a rostit cuvintele sale din urmă la discursul de răspuns în această chestiune în cameră.

Dl Ioun Lahovari, ministru de externe, spune că din acest discurs cam greoiu a degajat trei serii de obiecțiuni. Mă voiu sili să fiu scurt, deși dl Aurelian a fost foarte lung.

Dl Aurelian a cerut să văză coreșpondența urmată, documentele și actele, dar' va avea decepții. Eată dosarul. E foarte mic. El conține nota dlui Sturdza și răspunsul baronului D'Aehrenthal.

Eată actele diplomatice pe care le cunoaște dl Aurelian. Și e o greșală, dlur, pentru-că sînt persoane caridupă-ce es dela guvern publică notele diplomatice prin jurnale, deși aceste note sînt secrete și nu se pot publica decît la nevoie sub titlul „Cartea verde” (aplaude). Voiu ceti o notă a dlui Pallavicini, și dacă nici pe aceasta nu o va înțelege dl Aurelian, atunci ce să-i fac? Ochi are și nu vede, urechi are și nu aude.

Oratorul cetește nota relativă la rentă și care arată că a acceptat aranjamentul în chestiunea rentei. Nota a fost cetită și în cameră.

Eată, dlur, „Cartea verde” în această chestiune, publicată și fără cheltuieli de imprimare.

Ni-s'a făcut reproșuri că n'am obținut tot ce trebuia să obținem; dar' d-v. puteți garanta că veți obține tot ce cereți? Noi am făcut câțiva pași spre guvernul vecin, guvernul vecin a făcut câțiva pași spre noi, și așa am ajuns la înțelegere. D-v. spuneți că dl Sturdza avea o soluțiune, dar' aceasta era un copil nenăscut.

Ați acuzat că am renunțat la dreptul nostru de a face daruri bisericești și școalelor din Transilvania. Dar' ca să renunțăm trebuia să avem acest drept. Și de unde îl avem?

Să vă cetesc acum ce a răspuns dl D. Sturdza la nota dlui baron d'Aehrenthal. Nu a fost însă un răspuns cald care arăta dreptul nostru de a trimite subvenții, ci declarația că d-sa a oprit, imediat ce am venit la guvern, trimiterea banilor. Deci, d-sa singur declară că a oprit acești bani. Și întreruperea trimiterii banilor a adus miseria în școalele și bisericiile din Brașov.

Spre gloria partidului conservator, noi am rezolvit această chestiune bine, amical, cum cer bunele relații între statele vecine.

În relativ la ce spunea dl Aurelian, că nu e bine să se arunce cuvinte de tradare asupra unui șef de partid, om de stat.

Dar' aci e de răspuns: nu face că i-se va face!

Și, cine acuză de tradare?

Dl Sturdza însuși în sala Orfeu.

Oratorul citează părți din discursul dela Orfeu, când dl Sturdza acuză pe boieri că sînt trădători de țeară.

Deci acuzării de tradare peste tot. Dl Isvorani. Sînt zise în parlament acestea? (Sgomot).

Dl I. Lahovari. A! va să zică, aveți două măsuri pentru simțămintele patriotice!

Acolo acuzări de tradare, aci spuneți că n'au fost aduse acuzări în parlament. (Aplauze). Ați acuzat pe Alexandru Lahovari că e străin, că nu e patriot, dl Sturdza l'a acuzat în parlament în chestiunea națională. Dl Lahovari i-a răspuns. „Dacă poți să faci ceea-ce spui, eată locul meu, e al d-tale; ia-l.”

Și când dl Sturdza a fost la guvern a făcut scuse.

Noi am lucrat pentru școalele din Brașov și într'o zi poate va ești dîntro școală ca aceasta un geniu care va duce departe fala neamului românesc.

Dl Teodor Văcărescu spune că dl Aurelian s'a urcat la tribună cu ramura de maslin într'o mână și „Voinea Națională” într'alta, pentru a apăra pe dl Dim. Sturdza și a critica partidul conservator că a acuzat pe dl Sturdza de trădător. Dar' cine a aruncat întăiu peatra? N'a acuzat el dîntăiu de tradare pe partidul conservator? Și cine? Toemai acela care a tradat interesele neamului nostru.

D-sa spune că dl Dim. Sturdza a făcut o faptă miserabilă în chestiunea națională, căci sub guvernul liberal a espulsat șese gazetari transilvăneni, veniți în București, sub pretest că sînt agitații în chestia națională.

Oratorul face istoricul chestiei naționale, spunînd cum a lucrat guvernul conservator înainte de 1899 și acum în această chestiune și cum a lucrat guvernul liberal.

„Cassa de păstrare în Mercurea“, societate pe acții.

Convocare.

P. t. acționarii „Cassei de păstrare din Mercurea“, societate pe acții, se convoacă prin aceasta la

a II-a adunare generală ordinară,

conform §-lui 16 din statutele societății, pe Duminecă, în 18 Martie st. n. 1900, la 2 ore p. m., în localul societății din Mercurea, cu următorul

PROGRAM:

1. Raportul direcțiunii despre starea întreprinderii peste tot și despre rezultatul gestiunii anului 1899 îndeosebi.
2. Raportul comitetului de supraveghere.
3. Decisiunea asupra compturilor anuale.
4. Decisiunea asupra împărțirii profitului curat, realizat în anul 1899.
5. Fixarea marcelor de prezență pentru membrii direcțiunii și ai comitetului de supraveghere.
6. Eventuale propuneri făcute în sensul §-lui 25 litera e) din statutele societății.
7. Alegerea comitetului de supraveghere pe un period de 1 an.
8. Esmiteria a doi acționari pentru verificarea procesului verbal al adunării generale.

În lipsa acționarilor recerși la adunarea generală din 18 Martie, conform §-lui 20 din statutele societății, adunarea generală se va ține în 25 Martie st. n. 1900, cu același program, la timpul și în localul deja indicat.

Domnii acționari, cari voesc a participa cu vot decisiv la adunarea generală, sînt poștiți conform §-lui 17 din statute, de a-și depune înainte de adunare acțiunile scrise pe numele lor, respective pe numele acelora, pe cari îi reprezintă, precum și documentele de plenipotență, la cassa societății.

Mercurea, la 11 Februarie st. n. 1900.

[79] 1—1

Direcțiunea.

Contul bilanțului.

Active		Pasive	
cor.	fl.	cor.	fl.
Cassa în numerar	4494 36	Capital social	64000 —
Efecte publice	8060 —	640 acții à 100 cor.	3516 04
Imprumuturi pe cambii	58717 78	Fondul de rezervă	143858 16
Imprumuturi pe obligat. cu cav.	180677 90	Depuneri spre fructificare	2214 88
Imprumuturi pe ipotecă	22225 —	Interese anticipate pro 1900	104 22
Mobiliar	1255 70	Dividende neridicate	595 42
după amortisare de 10%	125 56	Diverse conturi creditoare	7181 94
Spese de fondare	1237 96	Profit curat	—
după amortisare de 20%	247 60		
Diverse conturi debitoare	175 12		
	221470 66		221470 66

Contul profitului și perderilor.

Eșite		Venite	
cor.	fl.	cor.	fl.
Int. pentru depun. spre fruct.	6606 10	Int. dela imprum. pe cambii	4127 32
Int. pentru fondul de rezervă	213 56	Int. dela imprum. pe obligat.	8579 78
Salare	1320 —	Int. dela imprum. pe ipotecă	1514 08
Marce de prezență	1124 —	Int. dela efecta publice	243 22
Porto-postal	110 —	Provisiuni	2895 86
Chirie	240 —	Taxe de convocări	522 66
Spese	575 14	Taxe de intabulare	117 —
Contribuț. directă	1581 84	Competență de scris	1904 —
Contrib. de 10% la int. de dep.	660 66	Venit dela vânzarea de produse	299 54
Competență de timbru	267 06		
Amortisare de mobiliar	125 56		
Amortisare din spese de fond.	247 60		
Profit curat	7181 94		
	20203 46		20203 46

Mercurea, la 31 Decembrie 1899.

Anel P. Baroiu m. p., director executiv.
Danil Strola m. p., cassar.
Elie N. Petrușiu m. p., contabil.
I. Droc m. p., președinte.
I. Măcelariu m. p., vicepreședinte.
D. Comșa m. p., m. în direcț.
Dumitru Vulcu m. p., membru în direcț.
George Munteanu m. p., membru în direcț.
Ilie Floașiu m. p., m. în direcț.
Nicolae Albu m. p., membru în direcț.

Subsemnatul comitet am examinat bilanțul și contul bilanțului și perderilor prezente și confruntându-le cu registrele principale și auxiliare ale societății, ținute în bună regulă, le-am aflat în consonanță cu aceleași și esact.

Mercurea, la 18 Februarie 1900.

Comitetul de supraveghere:

Dr. I. Strola m. p., C. Hertia m. p., Vasile Aldea m. p.
Moise Opreșiu m. p., Ioan Popescu m. p.

Avis!

Îmi iau voe a face cunoscut prea onoratalui public, că 'mi-am cumpărat pe seama mea

grădina de artă și comerț

împreună cu florăria, foste mai nainte ale lui Schneider.

Din acest prilej îmi iau voe a mă adresa prea onoratalui public cu umilita rugare, ca în casuri de lipsă să binevoiască a mă onora cu prețioasele-i comande. Aranjamentele de flori le voi executa prompt în cel mai modern stil.

Asemenea voi îngrijii, ca prea onoratalui public să aibă totdeauna la dispoziție în florăria mea plante de sâcie, palmieri etc. în bogat asortiment.

Ca stând la dispoziția prea onor. public semnez cu respectuoasă stimă

[66] 2—2

A. Förstl.

Doi tineri români

versați în afacerile notariale pot fi aplicați numai decât în cancelaria subscrisului.

Cei-ce reflectează să se adreseze direct.

[69] 2—2

Traian Radu,

not. cerc.

în Feneș, u. p. Zalathna.

Un tinăr

funcționar bine salarizat, voeste să se căsătorească cu o domnișoară sau veduvă tină, îngrijit educată, modestă și bună econoamă. Zestre dela 2000 fl. în sus — fie în bani, fie în moșie sau în o întreprindere. Scrisorile, dacă se poate cu fotografie să se trimită la administrația ziarului „Tribuna“ sub „Finanțial“.

[72] 3—3

Un tinăr

versat în afacerile notariale și care posedă limba română și maghiară află aplicare imediat în cancelaria subscrisului.

Emolumente: 20—30 coroane lunar și proviziunea întreagă.

[77] 2—2 Alexandru Tobias,

notar cercal în Armeni, u. p. Ladamos.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A apărut:

„Călimdarul Poporului“

pe anul 1900.

Prețul 40 bani + 10 bani porto.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Studii Literare

de Teodor Raica,

profesor de licen.

Cuprinzând:

O gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codrul frate cu Românul.

Monografia preposiției „de“

O carte de mare preț pentru toți profesorii, dascălii și cărturarii români.

Prețul numai 1 cor. 50 bani.

Se poate procura dela

Librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni Sibiu.

Se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 40 bani.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall

„VICTORIA“, INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII ÎN ARAD.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „Victoria“ prin aceasta se invită conform §-ului 17 din statute la

a XII-a adunare generală ordinară

care se va ține în Arad la 4 Martie 1900 st nou la 10 ore înainte de amezai, în localitățile institutului (strada Archiducele Iosif nr. 2).

Obiecte:

1. Raportul direcțiunii, al comitetului de supraveghere și stabilirea bilanțului.
2. Modificarea §-ului 56 din statute.
3. Deciderea asupra distribuirii profitului curat.
4. Alegerea a doi membrii în direcțiune.
5. Alegerea comitetului de censored.

Domnii acționari, cari doresc a participa la adunarea generală în persoană sau prin plenipotenți în sensul §-ului 22 al statutelor, sînt rugați a-și depune acțiunile, eventual dovezile de plenipotență la cassa institutului sau la institutele de credit și economii „Albina“, Sibiu, „Timișana“, Timișoara, „Bihoareana“, Oradea-mare și „Oraviciana“ Oravița, cel puțin cu 24 ore înainte de adunarea generală.

Arad, în 18 Februarie 1900.

[81] 1—1

Direcțiunea institutului.

Bilanț pro 31 Decembrie 1900.

Active		Pasive	
fl.	cr.	fl.	cr.
Cassa în numerar	21837 83	Capital social:	
Bona în Giro-Conto și la alte bănci	6185 77	3000 acții à 100 fl.	300000 —
Cambii	1614487 21	Fondul de rezervă al acționarilor	131932 74
Imprumuturi ipotecare	343703 —	Fondul de pensuni	17630 25
Avansuri pe efecte	22447 —	Depuneri spre fructificare	1299370 04
Cassa proprie strada Arch. Iosif nr. 2 și alte realități	76673 22	Depozite de cassa	6195 83
Efecte proprii	17693 81	Cambii reescomptate	308089 50
Mobiliar	4889 14	Contribuție restantă după int. depuneri- lor sem. II.	3274 61
după 10% amortisare	488 91	Interese transitoare anticipate	16349 92
Diverse conturi debitoare și interese trans. restante	35372 68	Dividende neridicate	1177 —
	2132800 75	Profit transpus din 1898	4664 —
		Profit net	44116 86
			48780 86

Contul de profituri și pierderi.

Debit		Credit	
fl.	cr.	fl.	cr.
Interese:		Interese:	
pentru depuneri spre fructificare	64993 64	dela cambii	111023 97
Spese:		„ ipotecă	30868 99
registre, imprimate, lemne, lumină,		„ lombard	1900 46
diverse	6094 98	efectele proprii	547 36
Contribuție și 10% dare după inter.		Chirie și alte arânzi	24 16
depuneri	16348 26	Provisiuni	2707 86
Chiria	1000 —	Venit transpus din 1898	4664 —
Salare	23343 24		
Bani de curat	13685 67		
Porto	1209 98		
Competențe de timbru	2037 91		
Amortisare din mobiliar	256 59		
Venit transpus din 1898	488 91		
Venit net pro 1899	4664 —		
	44116 86		
	48780 89		
	154796 80		154796 80

Arad, 31 Decembrie 1899.

Direcțiunea:

Onou m. p., Dr. Vuia m. p., Ralou, m. p.,
dir. esec. președinte. secretar.
Petru Truția m. p., V. Mangra m. p., Mihaiu Veliciu m. p., Ciorogariu m. p.,
I. Papp m. p., Karátsony m. p., Dr. Cioclan m. p.

Comitetul de supraveghere:

Examinând contul prezent l-am aflat corect.

Arad, 21 Februarie st. n. 1900.

Georgiu Popovici m. p., G. Feier m. p., Vasile Papp m. p.,
Traian Vățianu m. p., Nicolau Marcu m. p.

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu

ilustrații românești

„.....toate 'n tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase se-mi socot —
Cu mintea mea“

in

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcel nr. 15.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Porturi românești din diferite părți.